

Motion till riksdagen 2019/20:1510

av Emma Hult och Rasmus Ling (båda MP)

Problemet med matchfixning

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att säkerställa att spelutbudet på den svenska spelmarknaden utformas på ett sådant sätt att risken för matchfixning minskar och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Matchfixning där matchresultat eller matchhändelser manipuleras i vadhållningssyfte är ett relativt nytt problem för idrottsrörelsen. Med matchfixning avses manipulation av en idrottstävling där idrottare, tränare, ledare, domare eller andra deltagare försöker påverka utgången i en tävling eller enstaka händelser i tävlingen i syfte att ge sig själva eller andra ekonomisk vinning. De senaste tio åren har problemet blivit mer och mer uppmärksammat, och i dag är matchfixning en förtroendefråga för hela idrottsrörelsen. Om inte problemet med matchfixning blir löst kan det innebära att idrotten får ett sämre rykte som leder till att färre ungdomar väljer att engagera sig, vilket på sikt kommer att ge färre åskådare, färre sponsorer och ett minskat medialt intresse. Att ta tag i frågan om matchfixningen är en fråga som berör alla som är intresserade av att bevara en stark idrottsrörelse i landet med alla de positiva effekter som idrotten för med sig.

Matchfixning som företeelse strider mot svensk idrotts grundläggande värderingar som integritet, rent spel och respekt för andra. Om idrottstävlingar eller delar av idrottstävlingar är uppgjorda blir idrotten i en förlängning inte längre lika intressant. Matchfixning involverar dessutom ofta organiserad brottslighet och med den följer en risk för att utsättas för hot och påtryckningar. Risken för matchfixning finns inom de flesta idrotter. Den är vanligast inom fotbollen men finns även inom andra lagidrotter som basket och individuella idrotter som t.ex. tennis.

Staten har möjlighet att begränsa spelutbudet på, ur matchfixningsperspektiv, olämpliga spelobjekt. Vi vet att spelbolagen tjänar pengar på att utnyttja idrotten som spelobjekt. När idrottstävlingar används som spelobjekt borde det vara självklart att idrotten ska ha ett avgörande inflytande över hur spelerbjudandet utformas. Genom att

utbudet av spelbara objekt och spelformer reduceras kan matchfixarnas handlingsutrymme kraftigt begränsas. I dag erbjuds pengaspel på matcher långt ner i seriesystemet där spelarna inte har någon eller väldigt låg ersättning och då ökar naturligtvis risken för att någon lockas att delta i en matchfixning.

Det borde vara självklart att spel på amatöridrott ska vara skyddat från pengaspel. På samma sätt borde det vara ett generellt förbud mot spel på delmoment i matcher och tävlingar som inte har en tydlig koppling till slutresultatet. Det är ett lika stort brott mot den idrottsliga etiken att medverka i att fixa delar av matcher/tävlingar som inte påverkar slutresultatet och som dessutom enkelt kan manipuleras av en enskild idrottare, t.ex. antal hörnor och gula kort i fotboll. Den typen av manipulation riskerar även att vara en inkörsport till grövre varianter av matchfixning.

Emma Hult (MP)

Rasmus Ling (MP)